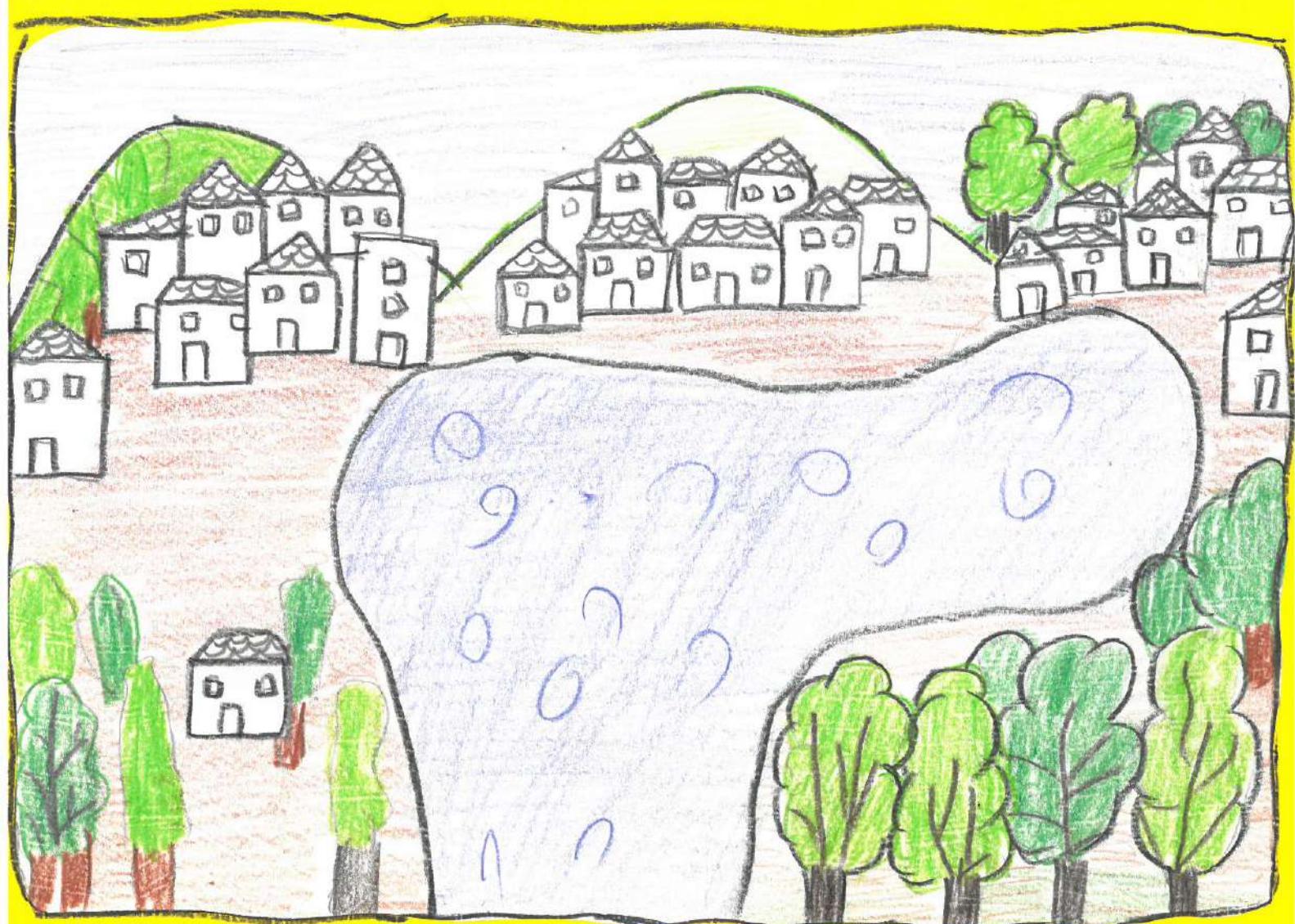
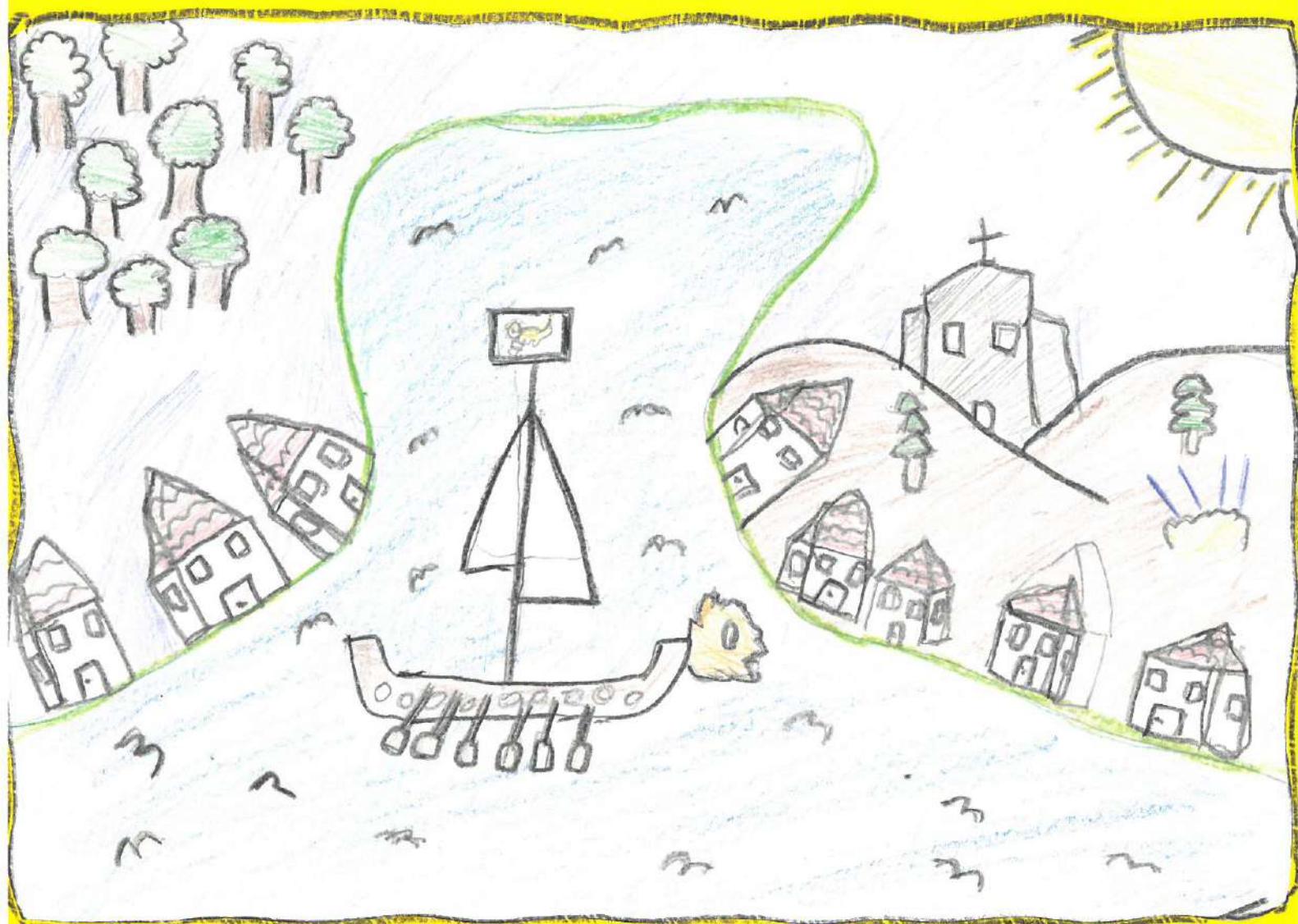

PRIČA O GOSPI NA BOTKU

U 15. i 16. stoljeću Turci su napadali i osvajali mnoga područja naše domovine i susjednih zemalja.

Više puta Turci su harali i po našem mjestu. Palili su i pljačkali sve do čega su došli. Posvuda je zavladao strah i neizvjesnost. Svatko je tražio način kako se obraniti od ovog strašnog neprijatelja.

Tako su naše mjesto čuvale i branile venecijanske galije koje su bile usidrene u pučiškoj vali.

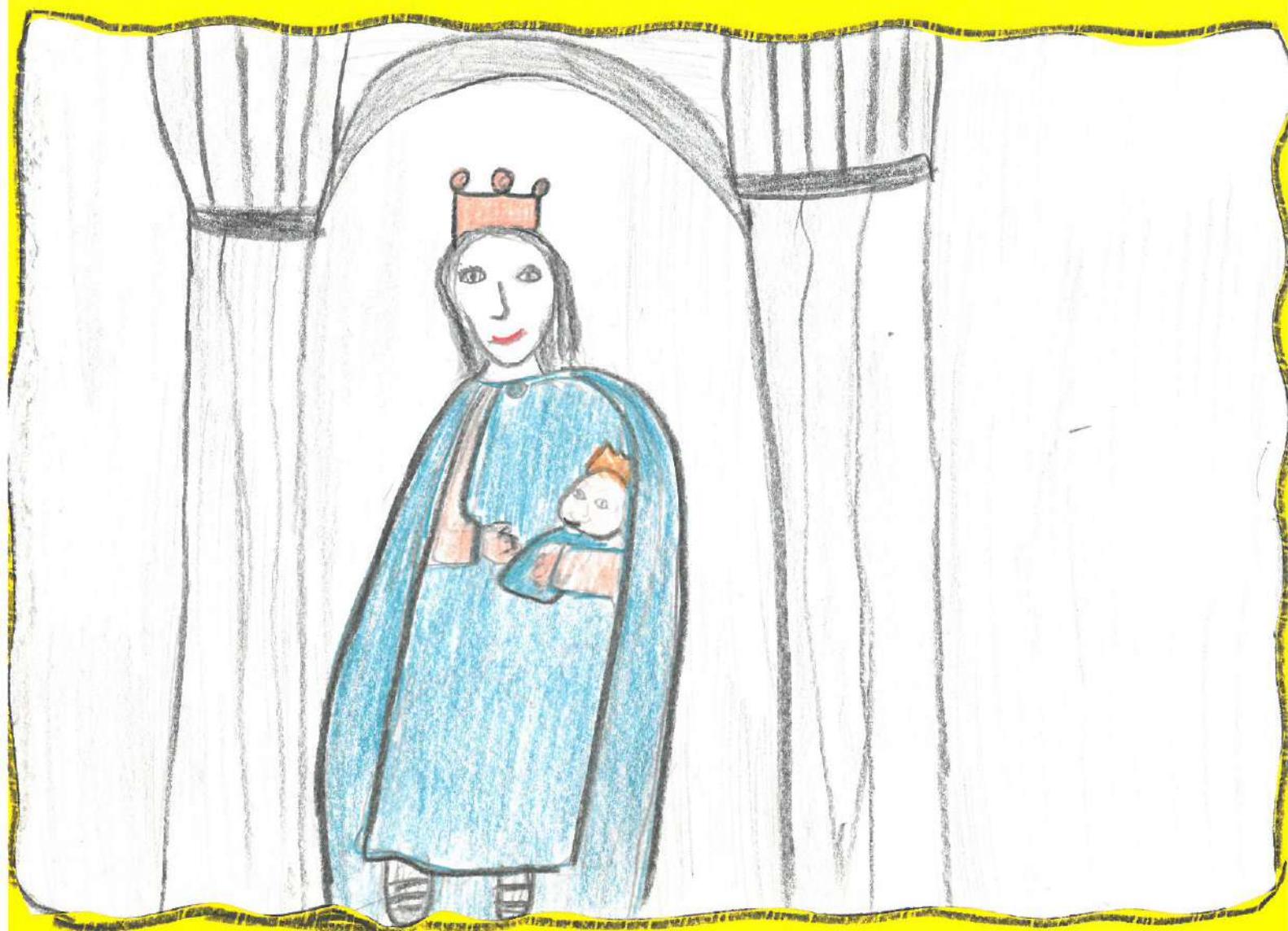
Zapovjednik jedne takve galije bio je visoki i vitki kapetan, odjeven kao pravi gospodin. Veslači galije bili su galioti, koji su pokorno slušali naredbe svoga kapetana. Budno su pazili da ne bi koja turska galija došla u blizinu pučiške vale.

Kapetan galije ponekad bi se iskrcao na obalu i šetao mjestom. Bio je to i pobožan čovjek. Šetajući došao je do crkve Blažene Djevice Marije na Botku i molio se sa ostalim mještanima u crkvi.

Pučišćanima je ta crkvica na Botku bila mjesto gdje su se svakodnevno molili, jer još nisu imali svoje župne crkve. Na misu su trebali ići u Pražnica, a to je bio prilično dalek put, pa su svoje molitve Bogu upućivali u ovoj crkvi.

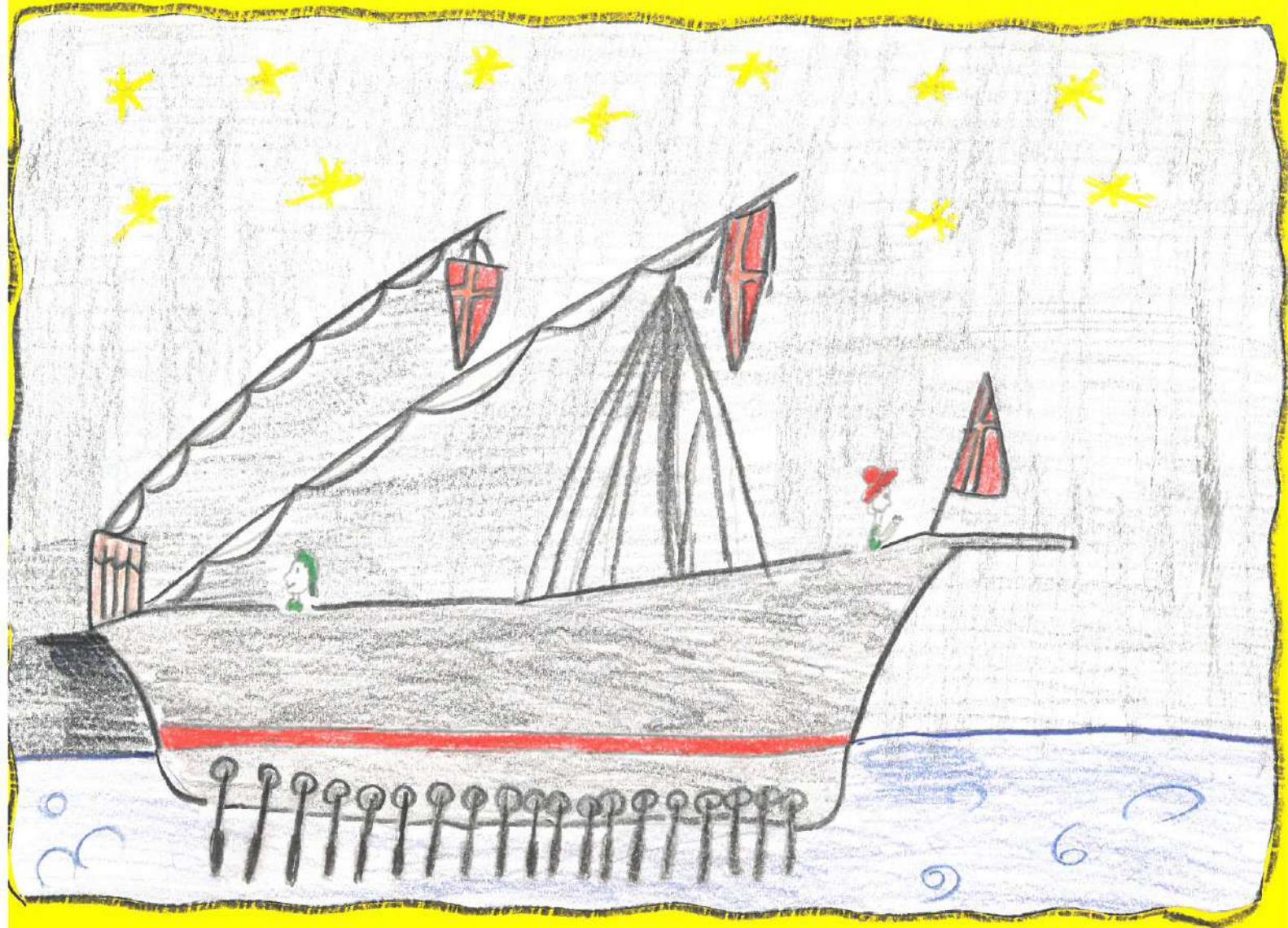
U crkvi na Botku nalazi se reljef Majke Božje sa svecima. Marija na rukama drži Isusa. Da bi Pučišćani iskazali ljubav i poštovanje prema Mariji, sašili su joj odjeću koju su joj oblačili u različito vrijeme crkvene godine. Najljepša haljina bila je plava i nju bi joj oblačili na njezine blagdane, osobito na Veliku Gospu. Sve svoje radosti i žalosti Pučišćani su povjeravali majci Mariji.

Venecijanski kapetan bio je zadržan gledajući ljudi s kolikom pobožnošću mole pred njezinim likom. I njemu se svidio lik majke Božje. Iz pobožnosti želio je sa sobom odnijeti glavu Majke Božje. Dolazeći u crkvu razmišljao je kako ostvariti svoju zamisao. Vraćajući se na galiju nije mogao zaspati dok u sebi nije razradio plan kako doći do Gospine glave.

Sutra uvečer ostvario je svoj naum. Ostao je sam u crkvi i silom razbio vrat i uzeo glavu Majke Božje.

Zadovoljan, ali i pomalo nervozan vratio se na galiju. Sakrio je glavu na sigurno mjesto u svojoj kabini. Zatim je naredio galiotima da brzo zaveslaju i napuste pučišku valu. Poslušni galioti čudili su se zbog čega, usred noći, moraju krenuti iz Pučišća. Ali, kapetanova zapovijed moralo se izvršiti bez prigovaranja. Smjestili su se u utrobu galije i zaveslali. Kapetan je vikao: „Brže, brže“ !Bio je sretan što s Gospinom glavom u ruci napušta Pučišća.

Nakon nekoliko zaveslaja, galija je stala. Nervozan kapetan naređivao je galiotima da brže veslaju. I gle čuda, što su oni jače veslali, galija kao da se ukopala u more i nije mogla dalje. Tužnih i prestrašenih lica, iscrpljeni galioti, gledali su mrkoga kapetana koji ih je i dalje nemilosrdno gonio i vikao da veslaju. Na galiji je nastala panika. Galiote je od umora, a još više od straha oblijevao znoj.

Ali, ni kapetan nije bio miran. Povukao se u svoju kabinu i razmišljao, što činiti i kako dalje. Razmišljajući u samoći, shvatio je što je učinio i silno se preplasio.

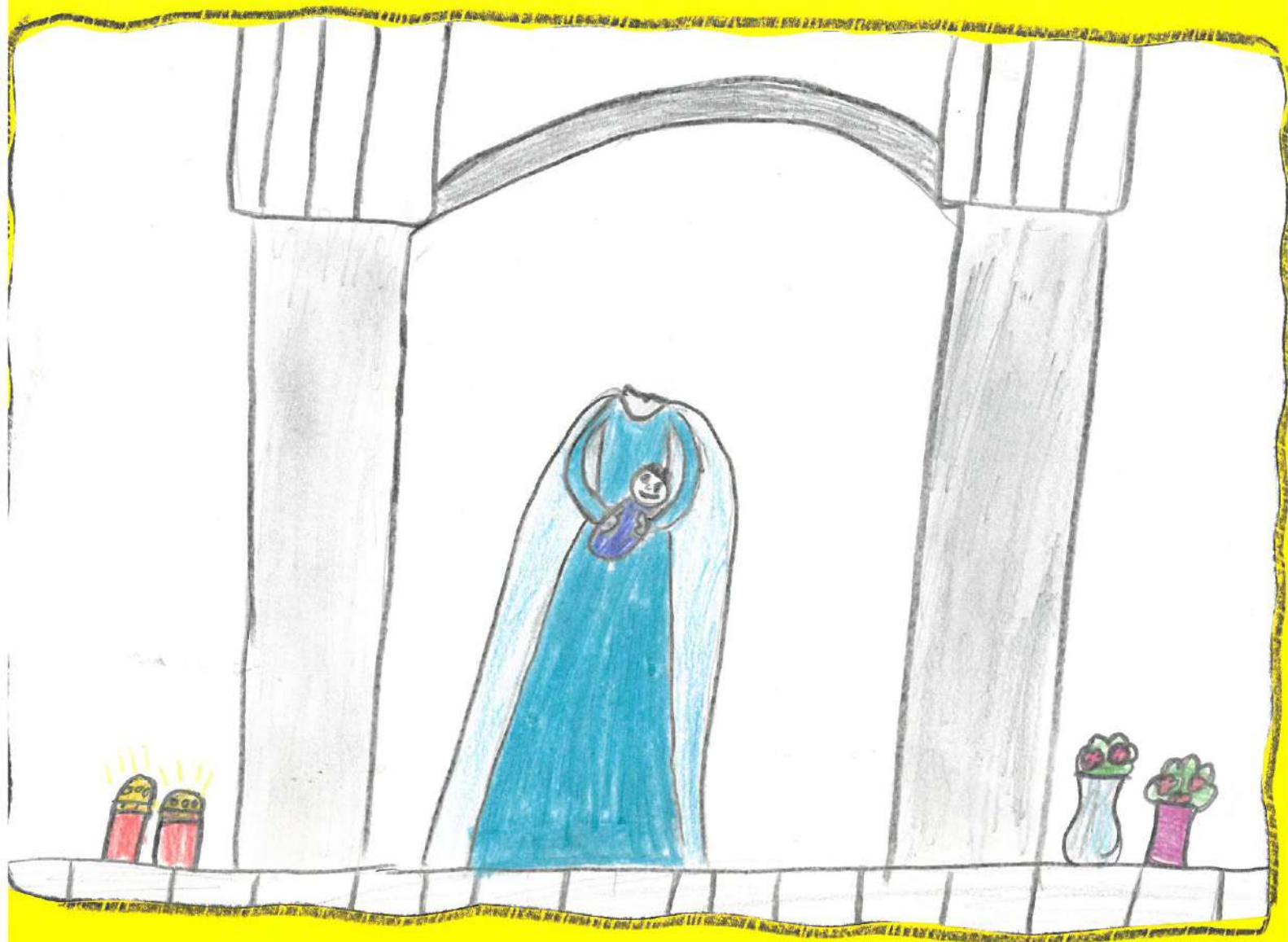
Ali, kako ispraviti grešku i spasiti se iz ove stvarno čudne situacije? Mislio je mislio, pa se konačno i domislio. Nije želio da galioti znaju što je učinio, pa je naredio da sagnu glave, a on je uzeo Gospinu glavu i bacio je u grm u blizini mjesta, gdje se danas nalazi crkva sv. Roka.

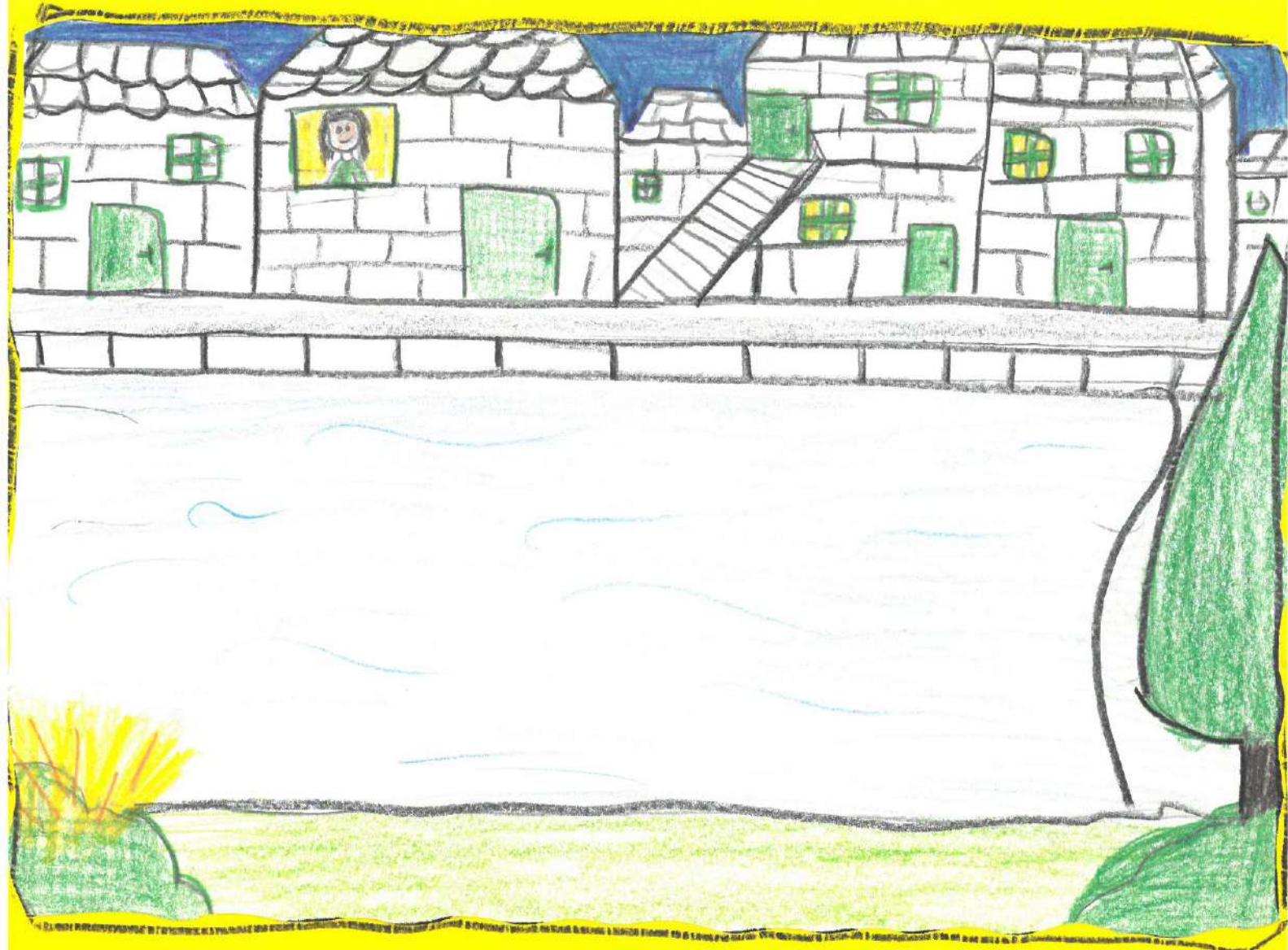
Sada je kapetan naredio galijotima da dignu glave, uhvate vesla i zaveslaju. Uz vrlo mali napor, galija je krenula iz vale i kapetan je odahnuo.

Sutradan ujutro u Pučišćima je vladala velika tuga. Sakristan koji je otvorio crkvu na Batku ugledao je strašan prizor. Draga i mila Majka Božja bez glave. Izletio je van, počeo vikati i dozivati ljudе u pomoć.

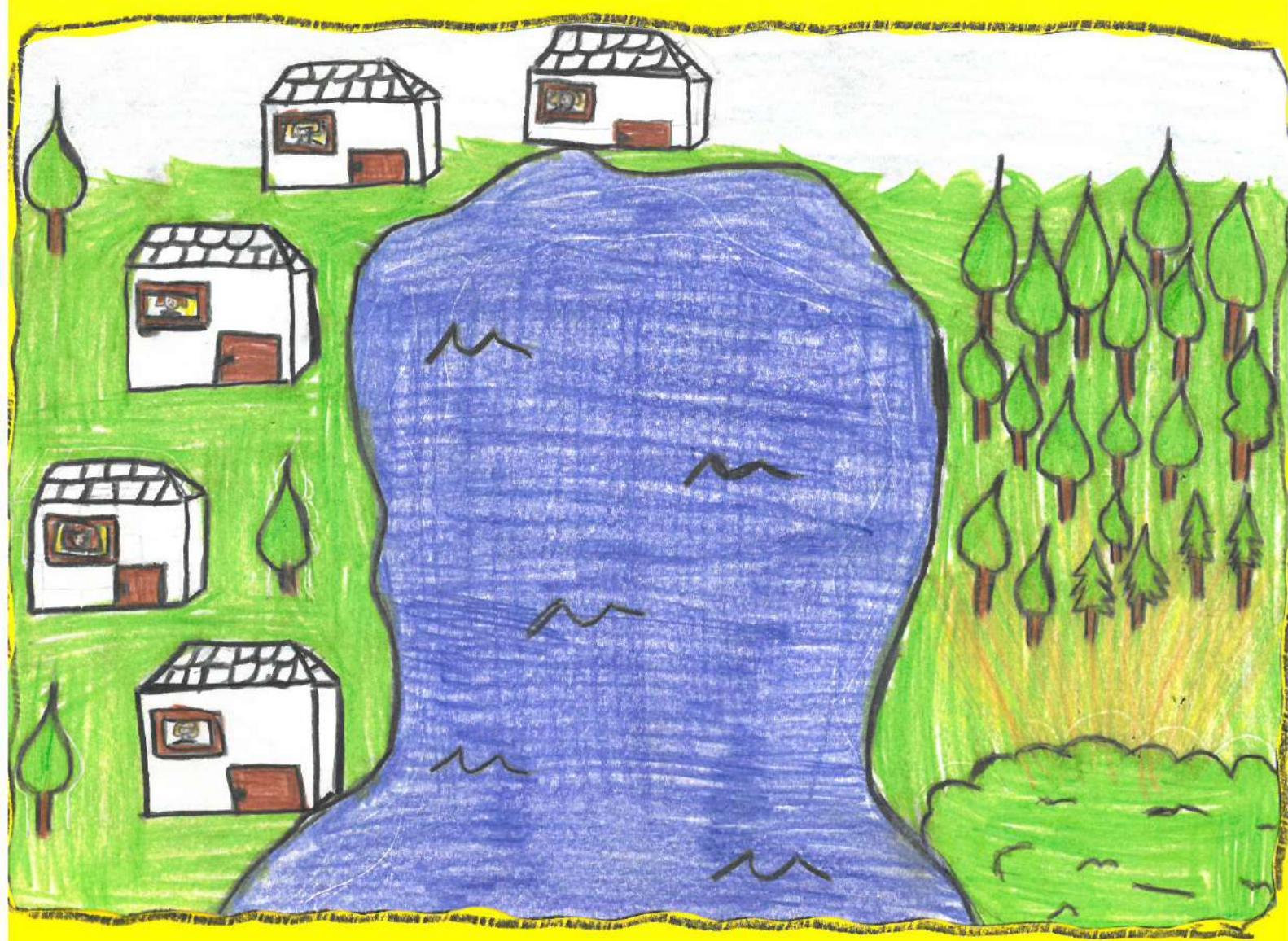

Kad su ljudi vidjeli ovaj strašan prizor, odmah su posumnjali na venecijanskog kapetana koji je dolazio u crkvu i dugo se u njoj zadržavao. Bilo je toga dana puno ružnih riječi i psovke na kapetana.

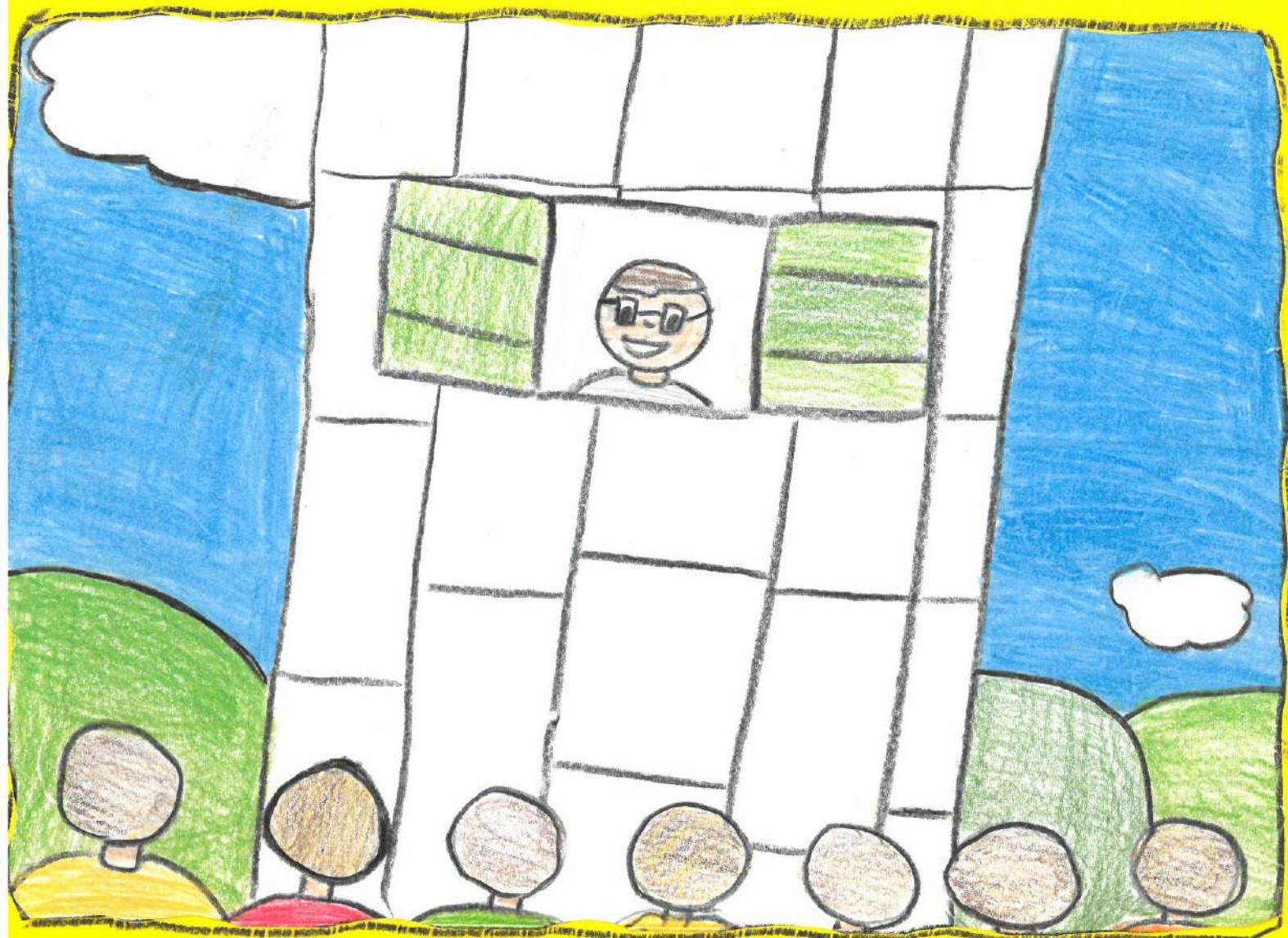

Predvečer je teta Mare sa Raca pogledala kroz prozor da vidi kakvo će sutra vrijeme. Uvijek je to činila kad je trebala ići u polje. Ali, večeras joj se učinilo da na drugoj strani vale vidi neku čudnu svjetlost. Nije bila sigurna što je to i uplašila se jer je bila sama u kući pa je brzo počela dozivati susjede da vide čudni prizor.

I stvarno i oni su gledali isti čudni prizor - grm svijetli na drugoj strani vale.

Svi su u panici otvorili prozore i u čudu gledali preko vale. Mislili su da je to Božja kazna radi toga što je nestala Gospina glava. Žene su govorile muškarcima da idu vidjeti što je to, ali nitko nije imao dovoljno hrabrosti.

Umorni mještani krenuli su na počinak, ali nitko nije mogao mirno zaspati. Svi su jedva čekali da svane dan pa da vide što se zapravo događa. Nekoliko muškaraca je otišlo do svećenika da ga obavijesti o događaju, a žene i djeca otišli su do crkve na Botak moliti se da se Bog smiluje mjestu i spasi ga od zla. Svećenik nije vjerovao u njihova viđenja. Da ih smiri, dao im je križ i svete vode i rekao im da idu do mjesa gdje su vidjeli svjetlost, pomole se i poškrope to mjesto.

Kad su došli mesta na kojem su sinoć vidjeli svjetlost, ugledali su glavu drage Majke Božje bačenu u grm. S velikom radošću i poštovanjem uzeli su glavu majke Božje. Sakristan je rekao da je ne mogu tek tako vratiti u crkvu. Predložio je da pozovu žene i djecu i da u svečanoj procesiji vrate glave Majke Božje u njezinu crkvu.

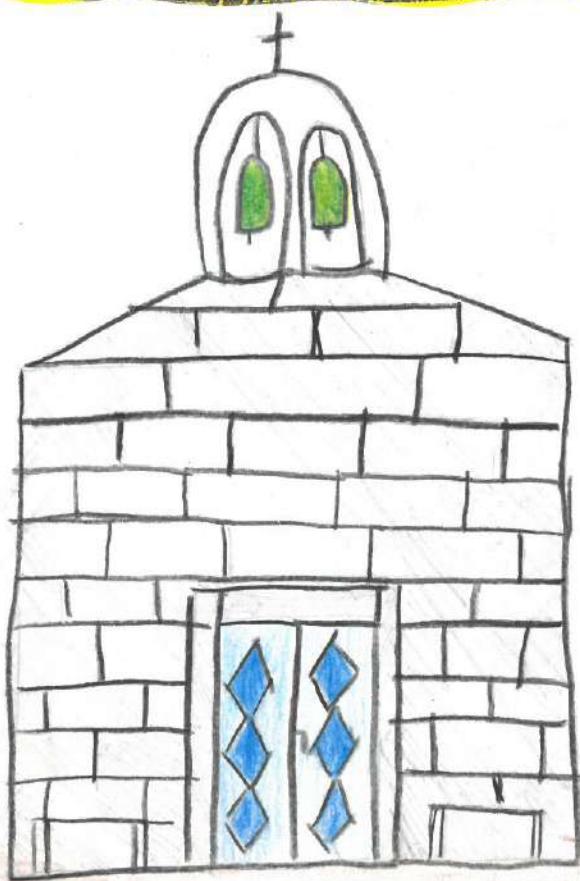

Saznavši za radosnu vijest, žene i djeca otrčali su do mjesta na kojem je pronađena glava i u svečanoj procesiji uz molitvu i pjesmu vratili su je na mjesto koje joj pripada.

MAJKO BOŽJA
MOLI ZA NAS

Pozvali su majstora koji je ponovno zaliјepio glavu Blažene Djevice Marije. Od tada do danas vidi se rez na vratu Majke Božje. Možda je ovo priča, a možda i nije. Kako tko vjeruje.

Legenda je prepričana prema historičkom prikazu don Andrije Cicarellija, pučiškog župnika i kroničara.

Priču su osmislili učenici 4. razreda osnovne škole Pučišća.

